

PRACOWNIA PROJEKTOWA ADAM WYSOCKI

pracownia_wysocki@poczta.onet.pl

10-445 OLSZTYN , UL. KOŁOBRZESKA 13K/44 , TEL.KOM. 603 589 813 , NIP 739 114 43 55

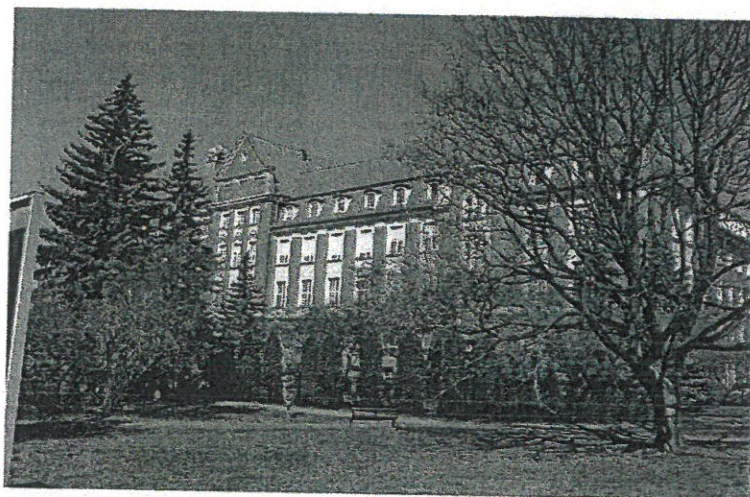
**PROJEKT RENOWACJI
FRAGMENTU ELEWACJI POŁUDNIOWEJ
BUDYNKU ADMINISTRACYJNEGO
URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO WOJEWÓDZTWA
WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
KATEGORIA OBIEKTU XII**

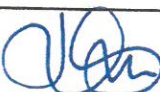
OBIEKT: BUDYNEK ADMINISTRACYJNY

ADRES: OLSZTYN , UL. EMILII PLATER NR 1

INWESTOR : WOJEWÓDZTWO WARMIŃSKO-MAZURSKIE

10-562 OLSZTYN , UL. EMILII PLATER NR 1

	IMIĘ I NAZWISKO	PODPIS
ARCHITEKTURA	mgr inż. arch. Zdzisław Lepszy UPR.NR 355/87/OL	
OPRACOWAŁ	techn. arch. Adam Wysocki	

OLSZTYN , KWIECIEŃ 2024

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warmińsko-Mazurska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Warmińsko-Mazurska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

magister inżynier architekt Zdzisław Lepszy

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **355/87/OL**, jest wpisany na listę członków Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **WM-0091**.

Członek czynny od: 01-01-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 20-12-2023 r. Olsztyn.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2024 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Katarzyna Roszkowska, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

WM-0091-887B-8988-72Y5-B778

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

Olsztyn dnia 1987-12-21 r.

DECYZJA O STWIERDZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 4 ust. 112, § 7, § 13, ust. 1, pkt. 1, lit. -
rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w spra-
wie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. Ustaw Nr 8, poz. 46) stwierdza się, że
Obywatel(ka) Zdzisław L E P S Z Y
(imię i nazwisko)
magister inżynier architekt
(tytuł naukowy - zawodowy)
urodzony(a) dnia 28 listopada 1956 r. w Olsztynie
posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji
projektanta
(rodzaj funkcji)
w specjalności architektonicznej
(rodzaj specjalności techniczno-budowlanej)
w zakresie
(specjalizacja zawodowa)

"Poligrafika" B-co. z. 2330, n. 1000

Obywatel Zdzisław L e p s z y jest upoważniony do:

1. Sporządzania projektów w zakresie rozwiązań:
 - a/ architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych,
 - b/ konstrukcyjno - budowlanych obiektów budowlanych w budownictwie osób fizycznych, z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych,
2. W budownictwie osób fizycznych - do kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych - z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w terminie 14 dni od daty otrzymania, za pośrednictwem tut. Wydziału.

Dyrektor Wydziału
142. Z-ca Dyrektora Wydziału
inż. Janusz Palmowski

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 20, ust.1 pkt.1b i 1c oraz ust. 4 PRAWO BUDOWLANE oświadczam,
że :

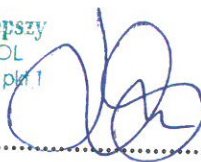
**PROJEKT RENOWACJI FRAGMENTU ELEWACJI POŁUDNIOWEJ BUDYNKU
ADMINISTRACYJNEGO URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO WOJEWÓDZTWA
WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO**

ADRES : OLSZTYN, UL. EMILII PLATER NR 1

został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy
technicznej.

mgr inż. arch. Zdzisław Lepczy
upr. bud. nr 355/87/OL
§ 4 ust. 1 i 2, § 7 i § 13 ust. 1 pkt 1

ARCHITEKTURA.....

OPIS TECHNICZNY

DO PROJEKTU BUDOWLANEGO RENOWACJI CZĘŚCI (PRAWA STRONA)
KAMIENNO – CEGLANEJ ELEWACJI POŁUDNIOWEJ ZABYTKOWEGO BUDYNKU DAWNEJ
REJENCJI USTUOWANEJ PRZY UL. EMILII PLATER NR 1 W OLSZTYNIE .

1. DANE OGÓLNE .

1. **Obiekt :** elewacja południowa (przyległa bezpośrednio do zieleńca przy ul Mikołaja Reja) zabytkowego budynku położonego przy ul. Emilii Plater nr 1 w Olsztynie (dawna Rejencja).
2. **Adres :** Olsztyn, ul. Emilii Plater 1 .
3. **Inwestor :** Województwo Warmińsko -Mazurskie,
10-562 Olsztyn, ul. Emilii Plater nr 1.
4. **Etap :** Projekt prac konserwatorsko – restauratorskich elewacji.
5. **Data opracowania :** kwiecień 2024 rok .
6. **Podstawy opracowania:**

6.1. Wizje lokalne przedmiotowej elewacji przeprowadzone w 2024 roku .

6.2. Pozwolenie nr 3837/2020 Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie, z dnia 5 maja 2020 roku (znak: IZNR.5142.263/2020) zezwalające na wykonanie prac konserwatorskich i restauratorskich elewacji południowej zabytkowego budynku położonego przy ul. Emilii Plater 1 w Olsztynie (dawna Rejencja).

6.3. „Konserwatorska inwentaryzacja rysunkowo – pomiarowa kamienno – ceglanej elewacji południowej (elewacji od strony ul. Mikołaja Reja) budynku dawnej Rejencji w Olsztynie” wykonana w 2020 roku, autor : Adam Wysocki.

6.4. „Programu prac konserwatorskich elewacji od ulicy M. Reja budynku dawnej Rejencji w Olsztynie” wykonany przez mgr Mirosława Cholewkę, marzec 2020 roku.

6.5. Mapa sytuacyjno - wysokościowa terenu 1 : 500 .

6.6. Normy i literatura techniczna

2. OPIS OBIEKTU .

2.1. Ogólny opis obiektu.

Budynek dawnej Rejencji zaprojektował Richard Saranowi z Berlina. Obiekt wzniesiono w latach 1908 – 1911 w technologii tradycyjnej. Elewacje obiektu są zdobione elementami kamiennymi i sztukatorskimi. Najwięcej ozdobnych elementów usytuowano na zachodniej elewacji frontowej - od strony wejścia głównego do obiektu, obecnej ulicy Emilii Plater. Autorem modeli prac rzeźbiarskich i reliefów zrealizowanych i usytuowanych między innymi w ryzalicie frontowym budynku był Wilhelm Gieseke z Charlottenburga. W poziomie przyziemia i parteru ściany elewacyjne są licowane blokami z obrobionych głazów kamiennych (granitowych). Wyżej ściany zbudowano z cegły licówki i wykończone licznymi detalami wykonanymi z kamienia i tynku. Otwory okienne są obramowane opaskami kamiennymi. Gzymsy elewacyjne są kamienne natomiast elewacyjne pasy poziome oraz partie podokienne są wykończone tynkiem.

Obiekt jest w całości podpiwniczony, posiada parter, I, II i III piętro (jako użytkową mansardę) oraz częściowo użytkowe poddasze przekryte obszernym dachem konstrukcji drewnianej z połaciami pokrytymi dachówką ceramiczną.

Budynek wzniesiony na rzucie prostokąta, o zewnętrznych wymiarach: długość około 80 m , szerokość około 60 m. Pierwotnie obiekt miał w rzucie kształt rozczłonkowanej litery H, z poprzecznych bryłami łączników obramowujących (zamykających) wewnętrzne dziedzińce. Pierwotnie były jedynie dwa mniejsze dziedzińce wewnętrzne jednak po zbudowaniu w okresie międzywojennym zewnętrznego skrzydła wschodniego (od strony obecnej ulicy Kościuszki) powstał wewnętrzny zamknięty „duży” dziedziniec obiektu.

W okresie budowy nowego skrzydła wschodniego przeniesiono z dachu nad pierwotną bryłą wschodnią na dach bryły południowej małą wieżyczkę dachową. Wieżyczka ta jest obecnie widoczna od strony elewacji południowej, która stanowi przedmiot oprcowania.

2.2. Ogólny opis objętej opracowaniem elewacji południowej.

Przedmiotem opracowania są prace konserwatorskie i restauratorskie elewacji południowej budynku - prawa strona (lewa strona została już zrealizowana), elewacji przyległej bezpośrednio do zieleńca przy obecnej ulicy Mikołaja Reja. Elewacje budynku, a zwłaszcza jego ryzality frontowy w swej zewnętrznej formie nawiązują do form barokowych.

Przyziemie i parter całego obiektu (w tym również elewacja południowa) opracowany jest rustykalnie w formie oblicowania obrobionymi blokami granitowymi i głazami narzutowymi o różnych odcieniach kolorystycznych. Elewacja jest podzielona międzyosiennymi pilastrami wykonanymi z cegły ceramicznej (licowej) o wątku klasztornym (gotyckim). W ryzalitach umieszczono szereg kamiennych detali architektonicznych (kartuszy, gzymsów, obramowań okiennych itp.) wykonanych z jasnego piaskowca (tak zwanego „warciańskiego”).

Elewacja południowa swoją wyrazowością architektoniczną jest zbliżona do elewacji północnej (przebiegającej wzdłuż Alei Marszałka Józefa Piłsudskiego). Elewacja południowa podzielona jest asymetrycznie trzema ryzalitami, z czego ryzalit od strony zachodniej i ryzalit centralny są wyższe (pięciokondygnacyjne, zwieńczone trójkątnie) natomiast ryzalit trzeci (od strony wschodniej) jest niższy (czterokondygnacyjny), zwieńczony półkolistym obramowaniem kamiennym oraz przykryty półkolistym dachem.

Wszystkie kamienne pasy gzymsowe i obramowania okien oraz partie tynkowane mają liczne uszkodzenia, zabrudzenia i porażenia mikroflorą. Niektóre fragmenty tynków podokiennych zostały skute i wtórnie zastąpione tynkami o fakturze zbliżonej do faktury podobnych elementów oryginalnych (zachowanych). Wszystkie kamienne elementy (gzymsów i obramowań) oraz partie tynkowane zostały wtórnie pomalowane farbą o bliżej nie znanym składzie. Spoiny są częściowo skorodowane i wykruszone.

Projektowane prace mają na celu przywrócenie pierwotnej wyrazowości architektonicznej elewacji obiektu (elewacji południowej).

Prace są kolejnym-następnym etapem przywracającym dawną świetność i historyczny wygląd wszystkich elewacji budynku dawnej Rejencji, będącej jednym z najbardziej reprezentacyjnych i okazałych obiektów zabytkowych Olsztyna. W ostatnich latach kompleksowym pracom konserwatorsko – restauratorskim poddano główny kamienny portal wejściowy oraz bogato zdobioną elewację frontową obiektu (elewację zachodnią z głównym wejściem do obiektu, obecnej od strony ulicy Emilii Plater). W drugiej połowie 2019 roku zostały wykonane prace konserwatorskie - restauratorskie całej elewacji północnej (od strony jednej z głównych ulic Olsztyna - Alei Marszałka Józefa Piłsudskiego).

3. OPIS I METODYKA PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH PROJEKTOWANYCH DO WYKONANIA .

Projektowane prace mają typowy charakter prac renowacyjnych (konserwatorskich i restauratorskich) istniejącej elewacji obiektu. Nie będą wykonane żadne prace o charakterze rozbiórkowym oraz nie będą wykonane żadne nowe elementy. Nie projektuje się wykonywania prac budowlanych polegających na przykład na dobudowie lub rozbudowie, wykonaniu nowych, skuwaniu lub zamurowaniu istniejących (historycznych) elementów lub otworów elewacyjnych. Projektuje się poddanie wszystkich elementów przedmiotowej elewacji kompleksowym pracom konserwatorsko – restauratorskim, których zakres, metodyka wykonania i rodzaj materiałów konserwatorskich został szczegółowo sprecyzowany w dołączonym opracowaniu „Program prac konserwatorskich elewacja od strony ul. Mikołaja Reja budynku dawnej Rejencji w Olsztynie” wykonanym po przeprowadzeniu wymaganych badań przez dyplomowanego konserwatora. Z uwagi na umożliwienie wykonania projektowanego zakresu prac renowacyjnych (konserwatorsko – restauratorskich) elewacji prace te muszą być prowadzone przy zarusztowanych ścianach. Biorąc pod uwagę bezpieczeństwo oraz lokalizację elewacji rusztowania muszą bezwzględnie spełniać wszystkie obowiązujące wymogi techniczne. Powinny być one montowane przez uprawnionych montażystów, odpowiednio kotwione, uziemnione, odpowiednio oznakowane i poddane odbiorowi po zmontowaniu. Zmontowane rusztowania należy osiatkować w celu wyeliminowania nadmiernego nagrzewania i możliwości upadku z rusztowań sprzętu oraz materiałów.

Prace konserwatorsko – restauratorskim należy wykonywać zgodnie z warunkami pozwolenia wydanego przez Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie, przy ścisłym współudziale służb konserwatorskich oraz z uwzględnieniem wytycznych wspomnianego wyżej „ Programu prac konserwatorskich”.

Z uwagi na uwarunkowania formalne zamawiający planuje zrealizowanie prac konserwatorsko – restauratorskich na około 60 % całej elewacji południowej .Pozostała część 40 % została już zrealizowana .

Fragment elewacji południowej: od lewego narożnika ryzalitu środkowego tej elewacji do południowo-wschodniego narożnika budynku.

3.1. Prace wstępne.

W wielu miejscach na elewacji znajdują się obecnie nie wykorzystywane metalowe kratki, haki i uchwyty o bliżej nie określonej przydatności, będące obecnie jedynie zbędnymi pozostałościami. Przed wykonaniem głównych prac konserwatorskich należy z powierzchni elewacji usunąć te wszystkie wtórne elementy nie mające znaczenia historycznego i konstrukcyjnego. Elementy te należy usuwać w całości w miarę możliwości nie niszcząc cegieł ani kamienia. Czynności powyższe są niezbędne do wykonania dalszych prac konserwatorskich.

3.2. Usunięcie powłok farb z detali kamiennych (piaskowca) i detali wykonanych metodą „narzutu”.

Zaleca się zastosowanie skutecznego preparatu

Są to mieszaniny o konsystencji pasty, emulgujące w wodzie i ulegające degradacji biologicznej. Preparat nanosi się na pomalowaną powierzchnię za pomocą wałka lub pędzla, po czym szczelnie przykrywa folią. W takim stanie pozostawia się na 24 do 48 h. Po upływie tego czasu preparat wraz ze zmiękczoną warstwą powłoki olejnej zmywa się gorącą wodą lub parą wodną za pomocą myjki wysokociśnieniowej. W przypadku pozostałości powłok olejnych czynności powtarza się. Powierzchnie z tworzyw sztucznych należy starannie zabezpieczyć (okleić) natomiast szkło i metal nie są narażone na uszkodzenie tymi preparatami.

3.3. Zlikwidowanie wtórnych, nieestetycznych uzupełnień cegieł, spoin oraz detali i cementowych łat.

Wszystkie uzupełnienia, które formą znacznie odbiegają od oryginału należy usunąć. Dotyczy to zwłaszcza miejsc, które naprawiano zaprawą z użyciem szarego cementu.

3.4. Usunięcie słabych spoin między cegłami i kamieniami.

Po oczyszczeniu powierzchni z wtórnych farb (powłok) należy dokonać przeglądu stanu zachowania spoin. Wszystkie partie częściowo wypłukane i wykruszone, słabe, wykuszające się lub mogące się wykruszyć należy po lekkim zruszeniu wykuć ręcznie na głębokość około 2,5 cm. Dotyczy to również spoin między kamieniami.

3.5. Oczyszczenie cegieł, granitowego cokołu i piaskowca z czarnych nawarstwień.

Do oczyszczania z czarnych smolistych nawarstwień należy zastosować na przykład

Preparat nanosić pędzlem i po kilkunastu minutach zmyć go gorącą wodą. W razie uzyskania słabego efektu (nie uzyskania efektu zadawalającego) zabieg powinien być powtórzony.

W przypadku wykonania dwóch zabiegów i uzyskania niedostatecznego efektu oczyszczania należy zastosować 15 % roztwór kwaśnego węglanu amonu. Preparat należy nanosić w formie kompresów z ligniny na czas około 20 minut. Po okresie tym kompres zdejmuje się i powierzchnię zmywa się gorącą wodą. Okłady należy chronić przed bezpośrednim działaniem słońca oraz zabezpieczać przed opadami (działaniem na przykład deszczu).

3.6. Usunięcie zniszczonych starych i wykonanie nowych obróbek blacharskich.

Usunięcie zniszczonych starych i wykonanie nowych obróbek blacharskich dotyczy głównie opierzeń. Niektóre z nich są na tyle skorodowane, że dalsze ich pozostawienie wiązałoby się z koniecznością ich wymiany w stosunkowo bliskim czasie, co z oczywistych względów nie jest celowe. Należy wykonać nowe obróbki, z trwałej blachy - na przykład blachy tytanowo - cynkowej, która docelowo uzyskuje wyrazowość zbliżoną do kolorystyki obróbek istniejących

3.7. Wykonanie przeszycia istniejących pęknięć w partiach cokołowych.

Istniejące pęknięcia należy zlikwidować stosując na przykład metodę systemu Helifix lub równoważną, wykorzystującą spiralne pręty z wysokowytrzymałej nierdzewnej stali austenicznej. Pręty te są wklejone na specjalną systemową zaprawę. Należy podczas realizacji przestrzegać wytycznych podanych przez producenta przyjętego do realizacji systemu.

3.8. Dezynfekcja powierzchni ściany elewacyjnej.

Wszystkie miejsca występowania mikroorganizmów i roślinności, a szczególnie narażone na ponowny wzrost mikroorganizmów i roślinności, powinny być

zdezynfekowane

Preparat należy nanosić ręcznie, na przykład pędzlem.

3.9. Wzmocnienie osłabionych detali elewacji .

Przed przystąpieniem do uzupełniania, w przypadku występowania miejsc osłabionych w partiach detali, zwłaszcza tynkarskich należy przeprowadzić zabieg wzmocniania. Należy zastosować na przykład preparat krzemoorganiczny

Preparat nanosi się metodą polewania lub pędzlowania. Wzmacnianą powierzchnię należy chronić przed deszczem i bezpośrednim działaniem promieni słonecznych 2 - 3 dni po zabiegu.

Nie należy stosować preparatu na silnie nagrzaną lub moką powierzchnię, a także w zbyt niskich i wysokich temperaturach. Należy kontrolować stopień nasycenia. Zbyt duże nasycenie powoduje wyżelowanie impregnatu na powierzchni kamienia i powstanie szklistej powłoki. W partiach silnie zniszczonych, jeśli zajdzie taka konieczność, zabieg powinien być powtórzony

3.10. Odsolenie wytypowanych partii ściany.

Niektóre partie elewacji (zwłaszcza silnie zawilgocone i narażone na bezpośrednie przenikanie dużych ilości wody a także z widocznymi wykwitami soli) powinno się odsolić. Zabieg należy przeprowadzić metodą migracji soli do rozszerzonego środowiska za pomocą okładów z mieszaniny pulpy celulozowej, bentonitu i piasku szklarskiego w proporcjach wagowych 1:1:6.

Przez cały czas trwania odsalania w tych miejscach powierzchnia powinna być osłonięta lub zadaszona, aby nie nastąpiło zamoczenie kompresów w przypadku wystąpienia opadów. Celem zabezpieczenia jest również ochrona przed zbyt szybkim odparowaniem przy silnym nasłonecznieniu i wietrze.

Po każdym zabiegu należy zbadać stopień odsolenia jak również to czy nie nastąpił wzrost mikroorganizmów. W przypadku pojawienia się glonów miejsca odsalane zdezynfekować lub stosując inny skuteczny środek przeznaczony do tego celu.

3.11. Naprawa detali architektonicznych elewacji.

Zarówno w przypadku piaskowca jak i tynków proponuje się zastosowanie gotowych zapraw mineralnych produkcji

innych równoważnych. Należy dobrać właściwe kolory nie odbiegające od oryginału, podczas nakładania i sezonowania przestrzegać wytycznych producenta podanych w kartach produktu. Prace należy wykonywać w stabilnych warunkach temperaturowych.

3.12. Uzupełnienie ubytków cegieł.

W większości drobne ubytki należy uzupełnić zaprawą gotową imitującą ceramikę na bazie spoiw mineralnych,

Są to gotowe zaprawy do uzupełniania ubytków w cegle i kamieniu, o cechach fizycznych zgodnych z oryginałem. Zaprawa dostępna jest w wielu kolorach, można również zamawiać odcienie specjalnie dobrane do koloru cegieł danego obiektu. Jest to zaprawa mineralna wymagająca sezonowania, przez co najmniej 7 dni. W tym celu należy ją utrzymywać w stanie wilgotnym nie dopuszczając do wyschnięcia.

Przy uzupełnianiu detali należy odtworzyć fakturę charakterystyczną dla oryginału, aby uzupełnienia nie były bezpośrednio widoczne (czytelne).

3.13. Uzupełnienie spoin między kamieniami (granitem i piaskowcem).

Odpowiednią zaprawą do tego celu |
zaprawa, posiadająca właściwości elastyczne,
dostosowana do istniejącego typu spoin.

3.14. Uzupełnienie ubytków spoin w wątku ceglanym.

Wszystkie ubytki w spoinach cegieł należy uzupełnić zaprawą
Zaprawa powinna zawierać wapno
trasowe, wiążące wolny wodorotlenek wapniowy migrujący w kierunku lica ściany w
przypadku małej nasiąkliwości cegieł. Można ją na zamówienie dobierać pod względem
kolorystycznym i fizyko - chemicznym zbliżonym do istniejącej zaprawy oryginalnej.

Przed przystąpieniem do fugowania spoiny należy oczyścić, usunąć resztki zapraw
do głębokości co najmniej 1,5 cm, podłoże wstępnie lekko zmoczyć. Przygotowana
zaprawa powinna być dobrze wymieszana, o konsystencji lekko - mokrej.

Do spoinowania należy używać tzw. „fugówek”. Te proste narzędzia te pozwalają precyzyjnie wciskać zaprawę w wąskie spoiny, bez uszkodzania i brudzenia cegieł. Zastosowana zaprawa powinna mieć kolor identyczny z oryginalnym. Odcień należy ustalić bezpośrednio na miejscu przez wykonanie wstępnego fugowania.

Zaleca się wykonywanie prac w stabilnych warunkach temperaturowo - wilgotnościowych. Przy zbyt wysokiej temperaturze i dużej wilgotności powietrza (pogoda deszczowa) kolor spoin może okazać się niejednorodny.

3.15. Scalenie kolorystyczne uzupełnianych cegieł.

Scalenie kolorystyczne można wykonać za pomocą farb silikatowych na przykład odpowiednio rozcieńczonych i w odpowiednio dobranej barwie (identycznej do otoczenia scalanej cegły).

3.16. Hydrofobizacja powierzchni muru i kamienia.

Do hydrofobizacji proponuje się zastosowanie preparatu krzemoorganicznego, Preparat na powierzchnię należy nanosić jednokrotnie, równomiernie, przez natrysk lub ręczne pędzlowanie.

4. UWAGI KOŃCOWE .

Prace renowacyjne (konserwatorsko – restauratorskim należy wykonywać zgodnie z warunkami pozwolenia wydanego przez Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie, przy ścisłej współpracy z inwestorem i służbami konserwatorskimi oraz z uwzględnieniem wytycznych wyżej wspomnianego „ Programu prac konserwatorskich”.

Zmiana technologii wykonania prac konserwatorskich i zmiana proponowanych w projekcie preparatów (materiałów) konserwatorskich jest możliwa wyłącznie po uzgodnieniu zmian z nadzorem konserwatorskim i inwestorem.

Opracował: arch. Zdzisław Lepszy

techn. arch Adam Wysocki

Adyso

INFORMACJA DOTYCZĄCA

BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

PODCZAS PROWADZENIA PRAC ZWIĄZANYCH Z RENOWACJĄ PRAWEGO FRAGMENTU
KAMIENNO – CEGLANEJ ELEWACJI POŁUDNIOWEJ ZABYTKOWEGO BUDYNKU DAWNEJ
REJENCJI USYTUOWANEJ PRZY UL. EMILII PLATER 1 W OLSZTYNIE .

1. DANE OGÓLNE.

1.1. Obiekt: Elewacja południowa -fragment z prawej strony (od strony ulicy Mikołaja Reja)
zabytkowego budynku dawnej Rejencji w Olsztynie, 10-562 Olsztyn, ul. Emilii Plater nr 1.

1.2. Zamawiający: Województwo Warmińsko-Mazurskie,
10-562 Olsztyn, ul. Emilii Plater nr 1.

1.3. Projektant : architekt Zdzisław Lepszy , Olsztyn.

1.4. Opracował techn. Arch. Adam Wysocki

2. CZĘŚĆ OPISOWA.

2.1. Elewacja południowa obiektu poddana zostanie kompleksowym pracom
renowacyjnym. Projektowane prace mają typowy charakter prac renowacyjnych
(konserwatorskich i restauratorskich) istniejącej elewacji obiektu. Nie będą wykonane
żadne prace o charakterze rozbiórkowym oraz nie będą wykonane żadne nowe elementy.
Prace stanowią kontynuację już zrealizowanej renowacji elewacji frontowej obiektu (od
strony ul. Emilii Plater) . Renowacja drugiej- prawej części elewacji południowej z uwagi na
jej długość wynoszącą ponad 43 m będzie wykonywana z jej podziałem na wydzielone

odcinki – prace renowacyjne będą realizowane kolejno na poszczególnych i wydzielonych odcinkach tej elewacji. Przedmiotowa elewacja przylega bezpośrednio do ogrodzonej części zielenca należącego do nieruchomości co eliminuje konieczność czasowego zajmowania należących do miasta chodników lub jezdni.

Prace powinny być wykonywane przez wykwalifikowanych konserwatorów wraz z ich pomocnikami i w stosunkowo krótkim okresie czasowym (czerwiec – październik). Maksymalne zaangażowanie konserwatorów pracujących jednocześnie nie będzie przekraczało 5 osób. Prace konserwatorskie dotyczące przedmiotowej elewacji nie stwarzają szczególnych zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 3 oraz art. 21a ust. 1 i 1a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawa budowlanego (Dziennik Ustaw z 2006 roku nr 156 poz. 1118 z późniejszymi zmianami) wykonywanie szczegółowego planu „bioz” nie jest niezbędne.

2.2. Wymagania odnośnie dróg przejść i osłon.

Przy elewacji południowej poddawanej renowacji nie ma chodników. Przy elewacji tej usytuowana jest w pełni ogrodzona część zielenca, co znacznie podnosi bezpieczeństwo prowadzenia prac z uwagi na wyeliminowanie możliwości poruszanie się po ogrodzonej części zielenca osób przypadkowych.

Prowadzenie projektowanego zakresu prac renowacyjnych (konserwatorsko – restauratorskich) elewacji wymaga zarusztowania poszczególnych odcinków ścian. Biorąc pod uwagę bezpieczeństwo rusztowania muszą bezwzględnie spełniać wszystkie obowiązujące wymogi techniczne. W szczególności powinny być one zmontowane przez uprawnionych monterów, powinny być odpowiednio kotwione, bezwzględnie uziemnione, odpowiednio oznakowane i poddane odbiorowi po zmontowaniu. Rusztowania należy osiatkować w celu wyeliminowania możliwości upadku z rusztowań sprzętu i materiałów.

2.3. Wymagania odnośnie sprzętu narzędzi i urządzeń.

Sprzęt i narzędzia używane do prac powinny być sprawne i odpowiadać ogólnie uznanym wymaganiom odnośnie ich jakości i wytrzymałości.

Urządzenia podlegające przepisom o dozorcze technicznym powinny posiadać dokumenty zezwalające na ich eksploatację i muszą być w trwały i widoczny sposób oznakowane co do ich warunków bezpiecznej eksploatacji (nośność, udźwig, ciśnienie

robocze itp.). Pracownicy pracujące przy ich obsłudze powinni być odpowiednio przeszkoleni. Ruchome części mechanizmów powinny być wyposażone w odpowiednie osłony bezpieczeństwa.

Urządzenia elektryczne muszą mieć sprawne wyłączniki zabezpieczone przeciwporażeniowo i przed wilgocią. Stałe urządzenia elektryczne muszą być uziemione. Niedopuszczalne jest używanie urządzeń z przerwanymi przewodami i odkrytymi gniazdami. Skrzynki elektryczne muszą być zamknięte i zabezpieczone przed przypadkowym dostępem do gniazd i bezpieczników.

2.4. Wymagania odnośnie składowania materiałów.

Składowane materiały nie mogą tarasować dróg i przejść. Pomiedzy stosami, pryzmami itp. należy pozostawić przejścia o szerokości min. 1 m dla ruchu pieszego i transportu ręcznego. Składowanie wykonywać w sposób uniemożliwiający wywrócenie, zsuniecie lub rozsunięcie się składowanych materiałów na podłożu wyrównanym do poziomu. Materiały sypkie składować w pryzmach zgodnie z kątem stoku naturalnego. Materiały drobnicowe składować w stosach o wysokości do 2 m. Materiały workowane składować w stosach do 10 warstw. Elementy gotowe składować zgodnie z instrukcją producenta.

Zabronione jest wyciąganie materiałów z dolnych warstw i podkopywanie materiałów sypkich.

Podczas załadunku i rozładunku materiałów pod przemieszczanymi materiałami nie mogą znajdować się ludzie.

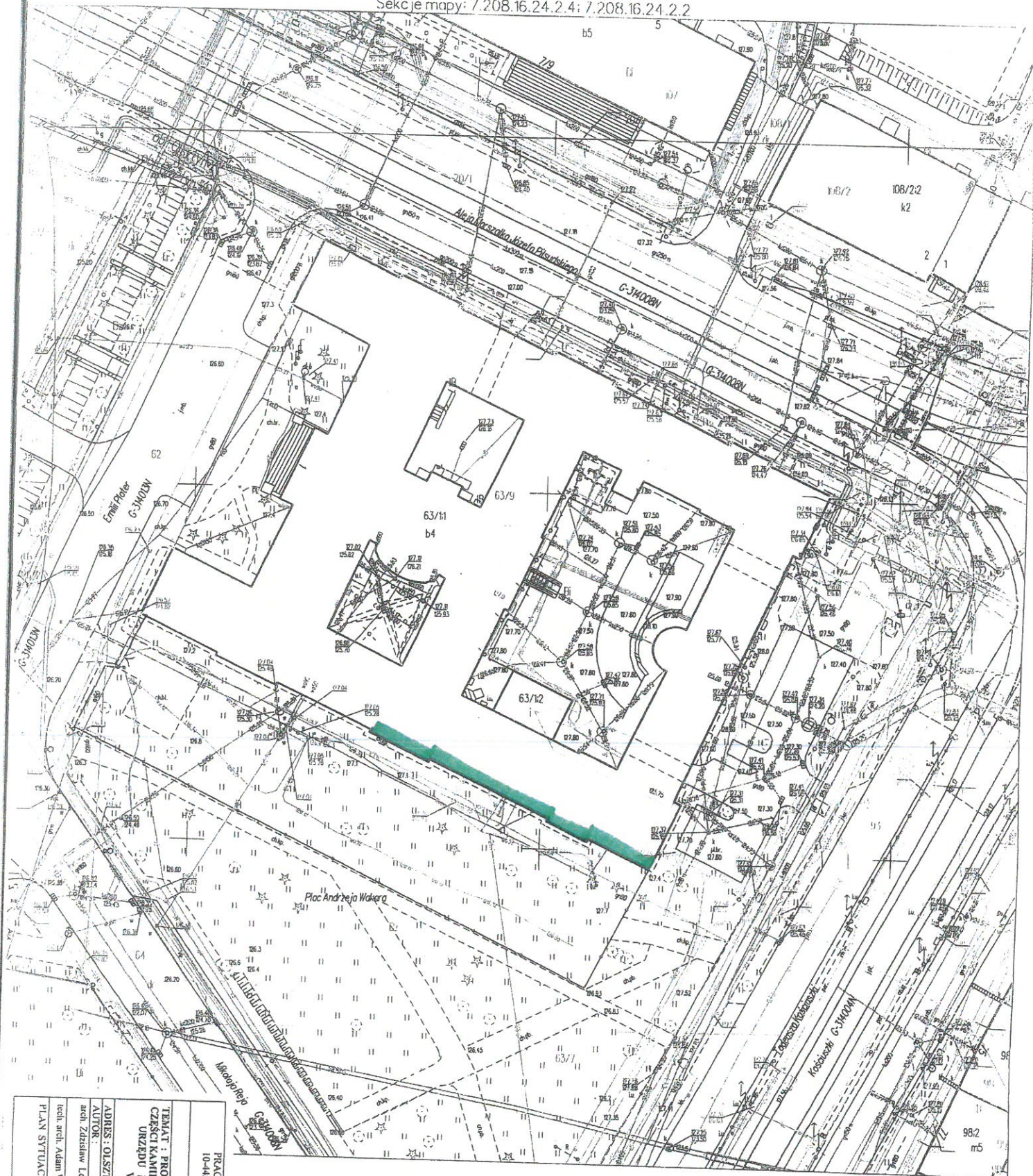
2.5. Wymagania w stosunku do pracowników.

- każdy pracownik powinien być przeszkolony w zakresie przepisów bhp na stanowisku roboczym,
- pracownicy muszą być wyposażeni w odzież ochronną (rękawice, kaski, pasy bezp.) dostosowaną do rodzaju pracy,
- pracownicy muszą posiadać ważne badania lekarskie i uprawnienia do obsługi odpowiednich urządzeń,
- pracownicy mają obowiązek powiadomić nadzór o niesprawności sprzętu, narzędzi, urządzeń i zabezpieczeń, a w szczególności natychmiast informować o każdym zauważonym wypadku lub zagrożeniu życia lub zdrowia.

Opracował :

arch. Zdzisław Lepszy.

MAPA ZASADNICZA SKALA 1:500
Sektory mapy: 7.208.16.24.2.4; 7.208.16.24.2.2

Jednostka wykonująca: URZĄD MIASTA OLSZTYNA

Lokalizacja obszaru
Jedn. ewidencyjnej: m. Olsztyn 28620L/1
Obręb: 28620L/1070
Ulica: Emilia Plater

Układ odniesienia: PL-ETRS89
Układ wysokościowy: Kronstadt 60
Układ współrzędnych: PL-2000

Próbki zostały pobrane z terenu
materiału państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego

Organizacja nadzoru państwowego nadzoru
geodezyjnego i kartograficznego

PREZYDENT OLSZTYNA

Nazwa alternatywna

MAPA ZASADNICZA

Identyfikacja ewidencyjnego materiału źródła

P.28620L/498/2237

Data wydania mapy

2019.03.22

Dokument zawiera dane niepełniające wymagań określonych w rozporządzeniu
w sprawie ewidencji gruntów i budynków oraz w obowiązujących standardach technicznych.

Wzrost: 1,70 m, Ciężar ciała: 70 kg, Ciężar ciała: 70 kg

Wzrost: 1,70 m, Ciężar ciała: 70 kg, Ciężar ciała: 70 kg

PRACOWNIA PROJEKTOWA ADAM WYSOCKI	
10-445 OLSZTYN, UL. KOŁOBRZEJSKA 13 K/44	
Tytuł: PROJEKT BUDOWLANI RENOWACJI	
CZĘŚĆ I: PLANY WIDOKOWE I ELEVACJE POZIOME	
URZĘDU MIASTO-RODZIMEGO W OLSZTYNIE	
WALNICKO-MAJORSKIEGO	
Adres: OLSZTYN, UL. EMILIA PLATER NR 1	
Autor:	PODPIS:
arch. Zdzisław Lepczy	
tech. arch. Adam Wysocki	
PLAN SYTUACYJNY	
NR RYS.	
1/2	

